

הטוען כי הוא אפטרופוס, מנהל עובד, יורשו קרוב, נושה או בעל זכות העברה, או הטוען כי הוא זכאי בכל כסף שהופקד באותו בנק חסכונית, הרי בכל מקרה כזה מעבירין את הענין השנוי במחלוקת לבורר שיתמנה על ידי הנציב העליון, וכל צד, פסק או החלטה שיינתנו ע"י אותו בורר יהיו סופיים ומחייבים את כל הצדדים ויהיו מוחלטים לכל דבר, ללא שום ערעור.

אין הממשלה
אחריות לתביעות.

17. כל אימת שהמנהל הכללי של הדואר או כל אדם הפועל ברשותו של איזה סכום או עשה איזה מעשה בהתאם לפקודה זו ולתקנות שהותקנו על פיה באותה שעה, לא יהיו המנהל הכללי של בתי הדואר ואותו אדם אחראים לכל תביעה מצד כל אדם בקשר לאותו תשלום או לאותו מעשה, אלא שבכל זאת רשאי אותו אדם לגבות כל סכום המגיע לו כחוק מאת האדם שהמנהל הכללי של בתי הדואר שלם אותו לו.

שחרור טרנסאקציה
ממס הבולים.

18. כל טרנסאקציה בין המנהל הכללי של בתי הדואר לבין כל מפקיד או יורשו או בא כוחו האישי הנובעת מכל סכום שהופקד בחשבון המפקיד או שהוצא ממנו או מכל סכום שעומדים להפקידו או להוציאו כך, תהא פטורה ממס הבולים.

ביטול.
פרק קטן.

19. חלק ז' של פקודת בתי הדואר מבוטל בזה.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

10 בדצמבר, 1941.

פקודת המשקאות המשכרים (תקון)

מס' 41 לש' 1941.

פקודה המתקנת את פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשטינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.

1. פקודה זו תקרא פקודת מכירת המשקאות המשכרים (תקון), 1941, וקוראין אותה כאחת עם פקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

תקון התוספת
הראשונה לפקודה
העיקרית.

2. פסקא 3 מן התוספת הראשונה לפקודה העיקרית תבוטל והפסקא דלקמן תבוא במקומה:—

„ג. בעד כל „רשיון קמעוני לשתיה במקום“:—

(1) כשהמקום שניתן בעדו רשיון למכירת משקאות

משכרים משמש בית-מלון, פנסיון או בית-לינה:—

פונטים

(א) אם שכר האכסניה היומי הכללי בו הוא חמש-

חמשה-עשר

מאות מיל או פחות מכך

(ב) אם שכר האכסניה היומי הכללי הוא יותר

מחמש-מאות מיל אך פחות משמונה-מאות מיל עשרים